

2. முத்தொள்ளாயிரம்

நூற்குறிப்பு

சங்க மருவிய காலத்து இலக்கியம் முத்தொள்ளாயிரம். சங்க கால அகப்புற மரபுகளை அடியொட்டி எழுதப்பட்ட ஒரே நூல். 3×900 என்று பொருள் கொண்டு, இதில் 2700 பாடல்கள் இருந்தன என்பர் ஒரு சாரார். மூவேந்தர்களைப் பற்றிய ஆளுக்கு முந்நூறு பாடல்கள் மூலம் (3×300) மொத்தம் 900 பாடல்கள் மட்டுமே இருந்தன என்பர் ஒரு சாரார். ஆனால் இன்று 130 பாடல்கள் மட்டுமே கிடைத்துள்ளன. ஆசிரியர் பெயர் தெரியாத ஒருவரால் திரட்டப்பட்ட 'புறத்திரட்டு' என்ற நூலில் 109 பாக்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. 21 பாடல்கள் உரைகளில் இருந்து எடுத்துச் சேர்க்கப்பட்டன.

கிடைத்துள்ள 130 பாக்களில் சேரரைக் குறித்து 23, சோழரைக் குறித்து 46, பாண்டியரைக் குறித்து 61 பாடல்களும் கூறுகின்றன. பொதுப் பெயராலேயே வேந்தர்களைச் சுட்டுகின்றது. அகம் பற்றி 75 பாடல்களும்; புறம் பற்றி 55 பாடல்களும் அமைந்துள்ளன.

நாடக நலமிக்கதாய், கற்பனைக் களஞ்சியமாய், உவமையின் ஊற்றாய், பல்கலைப் பெட்டகமாய், காதற் கற்கண்டாய், வீரத்தின் விளை நிலமாய்த் திகழும் இந்நூலின் ஆசிரியர் பெயர் இன்று வரை தெரியவில்லை.

பாண்டியன்

1. புகழ்

பாண்டிய நாட்டில் செம்பொன் இருப்பது நிலத்தில். அறிவை வளர்த்துக்கொள்ள படிக்கப்படும் இயல், இசை, நாடகம் என்ற முத்தமிழ் நூல்கள் இருப்பது அந்நாட்டு ஊர்களில், வெண்சங்கும் முத்தும் கிடைப்பது அந்நாட்டு நீர்நிலைகளில், யானைகள் இருப்பது மலைச் சாரல்களில், வலிமைமிக்க பாண்டிய மன்னனின் கூர்வேல் இருப்பது பகைவேந்தர்களின் மாலையணிந்த மார்பில் ஆகும்.

2. திறை

(பாண்டிய வீரன் ஒருவன் பகை மன்னர்களைப் பார்த்துக்கூறுவது).

இவ்வுலகத்தைக் காக்கும் உயர்ந்த தோள்களை உடையவனும், நிலவுபோல் ஒளிவீசும் மாலையை அணிந்தவனும், மக்கள் விரும்பும் உயர்ந்த வெண்கொற்றக் குடையை உடையவனுமான பாண்டிய மன்னனின் ஆணையால் ஒளிவீசும் அழகிய ஆபரணங்களை அணிந்த தேவர்களே இன்றுவரை கண் இமைக்கவில்லை. மண்ணுலகில் கால்பதிக்கவுமில்லை.

3. கைக்கிளை

கருமையும் நீலமும் கலந்த மணமிக்க குவளை மலர்கள் ஆழமான குளத்துநீரில் நேராக நின்று பாண்டியனின் மாலையாக வேண்டும் என்று செய்த தவத்தால், பெற்ற வரமோ? கூரிய வேலைக் கையிலே கொண்டிருப்பவனும், தாவுகின்ற குதிரையை உடையவனுமான பாண்டியனால் கொள்ளப்பட்டு வண்டு மொய்க்க மலர்ந்த பூமாலையாக மாறிப் பாண்டியனின் மார்பில் மாலையாகத் தவமும் தன்மையைப் பெற்றது. (அவன் மார்பைத் தழுவும் பாக்கியம் தனக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பது அவளின் மனக்குறிப்பு).

சோழன்

1. யானை மறம் (யானையின் வீரம்)

கல்லைப்போன்ற திண்மை வாய்ந்த தோள்களுடைய சோழமன்னனின் யானை, கொடி பறக்கும் மதிற்கதவை மோதியதால் தன் தந்தங்களை இழந்து விட்டது. பகைவரின் நவரத்தினங்கள் பதித்த முடிகளை (கிரீடங்கள்) காலால் இடறித்தள்ளியதால் காலின் நகங்கள் தேய்ந்துவிட்டன. வெற்றியோடு திரும்பிய அவ்யானை தன் தந்தமும் நகமும் இழந்ததால் அதன் புறஅழகு அழிந்திருந்தது. இவ்வாறு தனக்கு ஏற்பட்ட அழகுக் குறைபாட்டை நினைத்தபடியே தன் துணையாகிய பெண் யானையைக் காண வெட்கப்பட்டு வாயிலின் வெளியே நின்று கொண்டிருந்தது.

2. களம்

சோழனை எதிர்த்த பகை மன்னர்கள் பலர் போர்க்களத்தில் இறந்தனர். அம்மன்னர்களின் மண்டையோடுகளைப் பேய்கள் அகல்களாக்கின. அவர்களது மூளையை எடுத்து அவ்அகலில் நெய்யாக ஊற்றின. அம்மன்னர்களின் தடித்த குடில்களைத் திரிகளாக்கி விளக்கேற்றின. இத்தகைய தன்மையுடையதாக இருந்தது செம்பியன் என்றும் சேய் என்றும் பெயர் கொண்ட சோழனின் போர்க்களம்.

3. கொடை

இன்று 'இரேவதி' என்ற விண்மீனுக்குரிய நாள். அது ஒளிசிந்தும் இலைவடிவ வேலையுடையவனும், எம் தந்தையைப்போல் விளங்கக் கூடியவனுமான சோழ மன்னனின் பிறந்த நாளாகும். இந்நாளில் அந்தணர்கள் பசுக்களையும் பொன்னையும் பரிசாகப்பெற்றனர். புலவர்கள் சிறப்பு மிக்க மந்திரமலைபோன்ற ஆண்யானைகளைப் பெற்றனர். மகிழ்ச்சியான இந்தநாளில் ஐயோ சிலந்திகள் மட்டும் தங்கள் கூடுகளை இழந்து தவிக்கின்றனவே.

சேரன்

1. புகழ்

வானத்தைப் போன்றது இந்த உலகம். வானத்தில் இருக்கும் விண்மீன்களைப் போன்றவர்கள் இவ்உலகத்து வீரமன்னர். வானத்தில் விண்மீன் குழந்திருக்கும் நிலவைப் போன்றவன் விண் அளவு உயர்ந்த கொல்லி மலைக்குத் தலைவனாக விளங்கும் சேரன் கோதை என்பவனாவான்.

2. நாடு

நஞ்சு பூசப்பட்ட இலைபோன்ற வேலினைக் கையில் உடைய சேரன், கோக்கோதை. அவனின் நாடானது சேறு மிகுந்த வயல்களில் சிவந்த ஆம்பல் பூக்கள் மலர அதனைக் கண்டு வயல் நீர் தீப்பிடித்துக் கொண்டது என்று கருதிய பறவைக் கூட்டங்கள் தம் கையாகிய சிறகால் தம் குஞ்சுகளை அணைத்துக் கொள்ளும் ஆரவாரத்தை உடையது.

3. கைக்கிளை

காளைமாட்டை வாகனமாக உடைய சிவ பெருமானும், சேரமன்னனும் வலிமையிலும் முயற்சி எடுப்பதிலும் ஒத்து விளங்குகின்றனர். என்றாலும், எமனைப் போல அழிக்கும் மழு என்ற ஆயுதத்தை உடைய சிவபெருமானுக்கு மூன்றுகண். ஆற்றலில் சிறந்த சேரனுக்கோ இரண்டே கண். இதனால் இவர்கள் ஒத்து விளங்கவில்லை.

3. தமிழ்விடு தூது

நூற்குறிப்பு

‘தமிழ் விடுதூது’ தூது வகையைச் சார்ந்த சிற்றிலக்கியம். மதுரை சொக்கனாதர் மீது காதல் கொண்ட பெண் ஒருத்தி தமிழை அவர்பால் தூதாக அனுப்புவது போலப் பாடப்பட்டுள்ளது. இதனைப் பாடியபுலவர் பெயர் தெரியவில்லை. நூலாசிரியர் தமிழ்ப்பற்றும் சைவப் பற்றும் உடையவர். 268 கலிவெண்பாக்களை உடையது.